

[Villemoes.]

ingen Penge er i Statskassen, maa vi forhøje Skatterne, men nu skal vi altsaa ogsaa forhøje dem, skønt vi i alt Fald pro tempore har nogle Regnskaber bag os med Overskud.

At den højtærede Finansminister med det foreliggende Lovforslag har udvist særlig stor Opfindsomhed, kan man vel ikke mene; og jeg tror heller ikke, Finansministeren tænker sig noget saadant. Vi er jo ikke saa ukendt med, at man netop paa disse Omraader Gang paa Gang har givet Skatte-skruen en Drejning, idet vi stadig har forhøjet Afgifterne paa Tobak og stærke Drikke, og det er en Kendsgerning, at disse Skatteklender har indbragt Statskassen store Beløb, Beløb, som utvivlsomt har overtruffet de skiftende Finansministers, jeg tør maaske sige dristigste Forventninger. Nu er vi naaet til det Punkt, hvor der ogsaa er Knaphed paa Værdierne — det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen var lige inde derpaa —, og derfor forstaaer jeg godt, at det i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget, da den højtærede Finansminister fremsatte det i det andet høje Ting, siges, at under de forhaandenværende Forsyningsforhold er Beregningen af Merindtægten af de foreslaaede Forhøjelser meget usikker. Naturligvis vil man ikke forlange, at den højtærede Minister forlods med Sikkerhed skulde kunne opgive Tallet for det Beløb, der vil komme ind. Men skønmæssigt har den højtærede Finansminister anslaaet, at denne Forhøjelse for et helt Aar, altsaa 12 Maaneder, hvilket Tidsrum dette Lovforslag jo ikke omfatter, vil indbringe ca. 70 Mill. Kr.

For de stærke Drikkes Vedkommende har den højtærede Minister forklaret os, at der maaske var Mulighed for lignende Kvantiteters Tilstedeværelse som tidligere i Mod-sætning til, hvad der er Tilfældet med Tobakken, der — som man jo ved — ikke er fremme i saa store Mængder. For de stærke Drikkes Vedkommende gælder Forhøjelsen — som omtalt i Lovforslagets § 4 — kun det, man under eet kalder for Restaurationsbeskatning, altsaa ikke eventuelt Forbrug i Hjemmene, noget, som ogsaa for et Øjeblik siden blev omtalt.

Det er i og for sig fristende ved en Lejlighed som denne at se tilbage paa, hvorledes de Partier, Socialdemokratiet og Det

radikale Venstre, der alene havde Styret i vort Land til Foraaret 1940, rasede mod den i sin Tid indførte Restaurationsskat. Det var en Skat, man kunde tage og føle paa, ét Tillæg paa 10 pCt. Det var en Vederstyggelighed, der var nær ved at vælte hele Landet. Man holdt Valgkampagner, og der var lige ved at blive Ministerkrise paa den. Men nu tager man 25 pCt. uden at blinke — man maa sige: Tiderne skifter. Jeg indrømmer, at den daværende Restaurationsskat omfattede alt, ogsaa Madvarer, hvad der selvfølgelig var urigtigt, men det var jo intet imod det, der nu foreslaas.

Jeg personlig har i Aar og Dag haft det Ønske — for vi har jo dog hidtil levet i et folkestyret Land, hvor ogsaa den lovgivende Forsamling er af den Formening, at Befolkningen skal have mest mulig Oplysning om de Ting, der foregaar, og at det, der sker, ikke bør ske paa en gedulgt eller lyssky Maade —, at Befolkningen skulde have mest mulig Oplysning om, hvor stor en Del af Udsalgsprisen i Butikkerne og paa Restaurationerne der betales som Afgift til Staten af en eller anden Art. Af Referatet af Forhandlingerne i det andet høje Ting har jeg forstaaet, at den højtærede Minister ikke mener, dette kan praktiseres. Der var, som vi alle ved, mange Afgifter i Forvejen, men nu faar vi altsaa disse yderligere Forhøjelser, og jeg vilde ønske, at det fremtidig kunde blive paaført Regningerne, hvor stor en Part selve Vareprisen udgør, Prisen for Fremstilling og Forhandling under eet, og derefter det Beløb, som Staten skal have. Jeg er selvfølgelig ikke uvidende om, at vi har haft Handelsaftaler af forskellig Art med vinproducerende Lande, som — det kan man vist godt sige offentligt her fra denne Talerstol — talte imod en saadan Ordning, men ulykkeligvis er vi jo paa nærværende Tidspunkt afskaaret fra det af vore kære Amter, for hvilket denne Sag har særlig Betydning; og selv om jeg naturligvis ikke er i Tvivl om, at den nye Afgift vil blive forlænget ligesom mange andre midlertidige Afgifter, synes jeg alligevel, der under de nuværende Forhold kunde være Mening i, at der blev paaført Regningen saa og saa mange Procent til Kofoed, ligesom vi opfører den af Socialdemokraterne og det radikale Parti forud for Samarbejdet mellem Par-